

KARACS ANDREA

Nincsenek hegyek

Én nem értem, mi ebben olyan meglepő, hogy nincsenek hegyek, mégis sokaknak furcsa. A Pireneusokban jártam egyszer, amikor az ott lakók elvittek kirándulni, és úgy szökdeltek, mint a hegyi kecskék, én meg csak bénázva mentem, akkor nekik is mentegetőztem, hogy ahonnan én jövök, ott nincsenek hegyek. Nem is értették, ez hogy lehet, pedig itt tényleg nincsenek hegyek. Van persze helyette minden más, amit hosszasan sorolhatnék, de a lényeg akkor is az, hogy nincsenek hegyek.

Komolyan mondom

Azzal kezdte, hogy 'komolyan mondom', még meg is ismételte, hogy 'figyelsz?', mert komolyan mondom'. Komolyan mondta, én meg komolyan próbáltam figyelni, de még csak úgy, komolytalanul se voltam rá képes, nemhogy komolyan. Egyébként se értettem, hogy miért kellett mondania, sőt mi több, hangsúlyoznia, hogy komolyan mondja, mert ha nem komolyan mondta volna, akkor miért is mondta volna egyáltalán? Mi több, azt a gondolatot is felvetette bennem, hogy máskor, amikor nem teszi elé, hogy komolyan mondja, akkor nem is komolyan mondja, de akkor meg, úgy általában, minek is beszél? Érdekes, hogy ezekre a gondolataimra valóban komolyan

tudtam akkor figyelni, de arra nem bírtam,
amit mondott, pedig, amint hangsúlyozta is,
bármit is mondott, azt komolyan mondta.

Az autóban ülsz

Nem, nem zavarasz, az autóban ülök,
mondod mindig, ha így este öt körül
hívlak, nem is értem, miért kérdezem
meg, hogy zavarlak-e, hiszen
téged, így este öt körül, képtelenség
lenne zavarni, te ilyenkor csak ülsz,
csak ülsz az autóban, és várod, várod,
hogy kilépjen, hogy haza vidd az
otthonába, ahol te is élsz, így este öt
körül, talán már négykor is, egészen
majdnem hatig, te csak ülsz az autóban,
az autóban ülök, mondod mindig.

Szeretem, amikor az autóban ülsz,
szeretem, mert már elvonult a napi
hajtás, szeretem, mert ilyenkor lehet
veled igazán beszélni, talán neked is
azért annyira jó, mert biztos unatkozol,
hiszen csak az autóban ülsz, mosolyogsz
is sokszor, vagy nevetünk, és én még utána
is mosolygok, mert ez volt az én időm,
az én néhány percem, amikor az autóban
ülsz – te meg az autóban ülsz, és várod.